

28. 12. 2006

ID: 45387

Výkon rozhodnutí a zrušení účtu

Nařízení výkonu rozhodnutí neomezuje banku v právu zrušit účet, jsou-li pro to dány důvody uvedené ve smlouvě o běžném účtu nebo - není-li zrušení účtu ve smlouvě upraveno - i bez uvedení důvodu.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 485/2005, ze dne 27.9.2006)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně I. E., spol. s r.o., zastoupené advokátkou, proti žalované A. P., a.s. v likvidaci, zastoupené advokátkou, pro 710.519,- Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 22 C 205/98, o dovolání žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2004, č.j. 20 Co 392/2004-138, tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2004, č.j. 20 Co 392/2004-138, a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. 6. 2004, č.j. 22 C 205/98-122, se zrušují a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

V záhlaví uvedeným rozsudkem městský soud potvrdil rozsudek ze dne 15. 6. 2004, č.j. 22 C 205/98-122, kterým Obvodní soud pro Prahu 1 uložil žalované zaplatit žalobkyni částku 710.519,- Kč s úroky z prodlení, částku 64.470,- Kč (představující náklady řízení vedeného u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. Sm 552/96) a na náhradě nákladů řízení částku 182.858,50 Kč. Odvolací soud - ve shodě se soudem prvního stupně - uzavřel, že žalovaná nepostupovala v řízení o výkon rozhodnutí vedeném u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí pod sp. zn. 5 E 2/98 v souladu s ustanoveními § 305, § 308 a § 309 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), ve znění do 31. 12. 2000, neboť ještě před uplynutím šestiměsíčního sledovacího období zrušila účet povinné (N., spol. s r.o.). V této souvislosti je nerozhodné, že účet povinné měl ke dni zrušení debetní zůstatek, neboť nelze vyloučit, že při řádném postupu žalované na něj mohly dojít finanční prostředky dostačující k uspokojení vymáhané pohledávky. Není ani rozhodné, zda smlouvu o běžném účtu vypověděla žalovaná nebo její nástupkyně G. C. B., a.s.

V dovolání - jehož přípustnost dovozuje z ustanovení § 237 odst. 1 písm. c/ o.s.ř. - namítá žalovaná nesprávné právní posouzení věci. Je přesvědčena, že nebyl-li na účtu povinné v době jeho zrušení kreditní zůstatek, je irelevantní, zda porušila některou z povinností uložených jí příslušnými ustanoveními občanského soudního řádu. Nejsou-li na účtu prostředky postačující k alespoň částečnému uspokojení vymáhané pohledávky, je výkon rozhodnutí neúčinný a nevztahuje se ani na šestiměsíční sledovací období. Navrhla, aby rozsudky soudů obou stupňů byly zrušeny a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud věc projednal a rozhodl o ní podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 3. 2005 (čl. II, bod 3. zákona č. 59/2005 Sb.).

Dovolání je podle § 237 odst. 1 písm. c/ a odst. 3 o.s.ř. přípustné, neboť napadené rozhodnutí má po právní stránce zásadní význam; ten se připíná k otázce, jejíž řešení dovolatelka prostřednictvím způsobilého dovolacího důvodu podle § 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř. zpochybnila, tedy k otázce, zda zrušení účtu povinného peněžním ústavem po nařízení výkonu rozhodnutí, na němž nejsou ke dni jeho zrušení žádné peněžní prostředky, je postupem umožňujícím podání poddlužnické žaloby.

Právní posouzení věci je nesprávné, jestliže odvolací soud věc posoudil podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu - sice správně určenou - nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle § 305 písm. b/ o.s.ř., ve znění do 31. 12. 2000, soud k návrhu oprávněného rozhodne o nařízení výkonu usnesením, ve kterém přikáže peněžnímu ústavu, aby po tom, co mu bude doručeno vyrozumění, že nařízení výkonu rozhodnutí nabylo právní moci, odepsal peněžní prostředky z účtu povinného až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství a vyplatil je oprávněnému.

Podle § 309 odst. 1 o.s.ř., ve znění do 31. 12. 2000 se nařízení výkonu rozhodnutí vztahuje i na částky, které dojdou na účet povinného po tom, kdy bylo peněžnímu ústavu doručeno nařízení výkonu rozhodnutí, nejdéle však do šesti měsíců ode dne, kdy byl peněžní ústav vyrozuměn o právní moci nařízeného výkonu rozhodnutí.

Podle § 311 o.s.ř. ve znění do 31. 12. 2000, nepostupuje-li peněžní ústav tak, jak mu to ukládají ustanovení § 305, 308 a 309, může se oprávněný domáhat, a to i tehdy, když už na účtu povinného není dostatek prostředků, aby mu peněžní ústav zaplatil částku, na kterou by měl právo, kdyby peněžní ústav postupoval správně.

Podle § 715 odst. 2 zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodního zákoníku, ve znění do 31. 12. 2002, může banka smlouvu (o běžném účtu) písemně vypovědět s účinností ke konci kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž byla výpověď doručena majiteli účtu.

S názorem soudů obou stupňů, že doručení usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí příkazáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu brání peněžnímu ústavu v průběhu šestiměsíčního sledovacího období vypovědět smlouvu o běžném účtu a následně účet (na němž nejsou žádné peněžní prostředky) zrušit, se nelze ztotožnit, neboť takový zákaz z žádného právního předpisu nevyplývá. Nařízení výkonu rozhodnutí neomezuje banku v právu zrušit účet, jsou-li pro to dány důvody uvedené ve smlouvě o běžném účtu nebo – není-li zrušení účtu ve smlouvě upraveno – i bez uvedení důvodu. Ani výkon rozhodnutí nemůže omezit banku v právu zrušit účet s debetním zůstatkem a předejít tak dalšímu zvyšování dlužné částky (o poplatky spojené s vedením účtu, úroky z debetního zůstatku, úroky z prodlení apod.). Práva třetích osob – zde věřitelů povinného – nemohou mít vliv na výkon práv banky vyplývajících ze smlouvy o běžném účtu a ze zákona; postavení banky vůči majiteli účtu, jenž neplní své závazky vůči věřitelům, nemůže být horší, než v případě, že by majitel účtu své závazky vůči třetím osobám plnil. Zrušila-li tedy žalovaná poté, co jí bylo doručeno (dne 9. 4. 1998) usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí vedeném proti společnosti N., spol. s r.o. dne 18. 6. 1998 její účet, na kterém nebyly žádné finanční prostředky (správnost skutkových zjištění v tomto směru dovolatelka nezpochybňuje), neporušila tím povinnosti vyplývající z ustanovení § 305 ani § 309 o.s.ř. Navíc je třeba přisvědčit námitce dovolatelky, že vykazoval-li účet debetní zůstatek, nemohla by být žalobkyně ve výkonu rozhodnutí ani zčásti uspokojena (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 4. 1998, sp. zn. 2 Cdon 2061/97); názor, podle něhož nelze vyloučit, že kdyby účet nebyl zrušen, peněžní prostředky by na něj mohly dojít, je jen spekulativní.

Jelikož dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř. byl uplatněn právem, Nejvyšší soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2, část věty za středníkem, a odst. 3, věta druhá, o.s.ř.).

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Exekuce](#)
- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výděleku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ochrana spotřebitele \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovněprávní vztah \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určení otcovství \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Jméno v obchodní firmě právnické osoby](#)
- [Dokazování](#)